

Četvrtak, 31. mart 2005.

Svedoci L-64 i

Anargyros Kereakes

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 9.03 h.

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobro jutro. Gospodine, prvo želim da vas podsetim na svečanu izjavu koju ste dali na početku svog svedočenja. Ona je i dalje na snazi. Gospodine Topolski, pretpostavljam da ste vi još uvek na redu?

ADVOKAT TOPOLSKI: Lepo je videti vas opet, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Izgleda da je magla bila dovoljno velika da me zadrži dan duže, ali to je to.

ADVOKAT TOPOLSKI: Mi ovde sastavljamo listu šta još stiže iz Džersija, osim časnog sudije Parkera. Pokazaćemo vam je kasnije.

svedok L-64

ADVOKAT TOPOLSKI: Molim vas, da li možemo da pređemo na privatnu sednicu?

SUDIJA PARKER: Molim privatnu sednicu.

(privatna sednica)

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT TOPOLSKI – NASTAVAK

sekretar: Sada smo na otvorenoj sednici.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Koliko sam ja shvatio vaše svedočenje, vi ste nam do sada govorili o vašim posetama tom mestu, tom logoru ili tom objektu, kako god da ga zovemo, i čini se da je sasvim jasno svedoče da ste vi tamo bili više puta a da Qerqizi nije bio sa vama. Da li se slažete?

SVEDOK L-64 – ODGOVOR: To je istina.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Sada ćemo da razgovaramo o jednoj osobi o kojoj ste vi govorili 21. marta, dan 54. ovog suđenja. Početak stranice broj 25 u

transkriptu, za gospodina Whitinga. To je Hasan Hoxha. Želim da vam postavim par pitanja o njemu. On vam je bio prijatelj. Da li je to tačno?

SVEDOK L-64 – ODGOVOR: Poznavao sam ga.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Sredinom 90-tih godina imali ste poslovne odnose s njim, zar ne?

SVEDOK L-64 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Ponovo vas upozoravam da pažljivo razmislite kada odgovarate na pitanje. Ponavljam pitanje: da li ste imali poslovne odnose ili kontakte sa Hasanom Hoxhom sredinom 90-tih godina?

SVEDOK L-64 – ODGOVOR: Rekao sam da nisam. On se bavio prodajom automobila. Jednom sam želeo da kupim automobil od njega i to je sve.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Molim vas, pogledajte paragraf broj 187 vaše izjave koja se nalazi pred vama. Molim vas pronađite paragraf broj 187 i molim vas, recite mi kada ga pronađete?

SVEDOK L-64 – ODGOVOR: Da, upravo ga čitam.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: "Poznajem Hasana Hoxhu od 1973. godine. Takođe je poznat kao Hasan Dobrava, zato što je bio iz sela Dobrava/Dobravë. Mnogo ga je ljudi znalo. Bio je trgovac i imao je poslovne odnose sa trgovačkim firmama na Kosovu/Kosovë ali je takođe ponekad radio i u restoranima kao izbacivač. Sretao sam ga mnogo puta. Dobro smo se poznavali. A između 1994. i 1997. godine imali smo neke zajedničke poslove. Najviše u trgovini automobilima." A vi nam sada kažete, zar ne, da ste od njega kupili ili mu prodali jedan automobil? Vi čak ni o tome ne možete da nam kažete istinu, zar ne?

SVEDOK L-64 – ODGOVOR: Govorim istinu. Kažem vam kada ovde stoji "zajednički posao", da to znači da smo se bavili istom vrstom posla, prodajom automobila. To sam mislio. On je radio za sebe. Ja sam radio za svoj račun. Ne znam šta to znači na engleskom jeziku, ali tako ja to shvatam.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: U ovom delu ili delovima u vašoj izjavi govorite o tome kako je pored puta otkriveno nekoliko tela, među kojima je možda bilo i njegovo telo. I ako pogledate, na primer, paragraf broj 195, videćete da se spominje kako ste se vozili putem i pored puta videli neke leševe. Da li vidite to?

SVEDOK L-64 – ODGOVOR: Vidim.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Pitam se zašto ja nigde ne mogu da pronađem da vi spominjete jedan tako strašan momenat u vašem privatnom, tajnom, poverljivom dnevniku, koji ste vodili tokom rata, o tom važnom događaju. Da li možete da nam objasnite zašto se ne spominje ovaj užasan događaj u tako važnom dokumentu?

SVEDOK L-64 – ODGOVOR: U ratu ništa nije dovoljno užasno. To morate da shvatite. Sve je normalno. A osim toga, u dnevniku se nalaze beleške samo o nekim danima. On nije kompletan. Sada ne mogu da vam kažem zašto to nisam spomenuo u dnevniku.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: A ja želim da vam kažem o ovom čoveku, šta god da mu se dogodilo, da je to još jedan primer da ste vi sebični oportunisti, koji se koristio svakom prilikom da nešto zaradi, čak i kada je reč o nečijoj smrti. Molim vas, budite ljubazni, pogledajte zajedno sa mnom paragraf broj 196 vaše izjave, poslednji paragraf koji se bavi ovim gospodinom, dakle paragraf broj 196. Da li ste ga našli?
SVEDOK L-64 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Baveći se onim što pretpostavljamo da je njegova smrt, a verovatno i ubistvo, bavimo se pronalaženjem tri, sedam, jedanaest tela ili koliko god da ih je bilo pored puta.

TUŽILAC WHITING: Upravo gledam ovaj paragraf. Ne znam kako zastupnik želi da nastavi ali možda bi ovo trebalo da bude na privatnoj sednici.

ADVOKAT TOPOLSKI: Hvala, gospodine Whiting. Upravo sam mislio da zatražim.

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Sada smo na otvorenoj sednici.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li poznajete čoveka po imenu Avni Sinani?
SVEDOK L-64 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li je on vaš prijatelj?
SVEDOK L-64 – ODGOVOR: Da. Kao i drugi.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li je to neko ko bi o vama govorio istinu?
SVEDOK L-64 – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Da li bi imao bilo kakvog razloga da govori laži o vama?
SVEDOK L-64 – ODGOVOR: Mislim da ne bi.

ADVOKAT TOPOLSKI – PITANJE: Hvala vam.

ADVOKAT TOPOLSKI: Molim vas, da li možemo da pređemo na privatnu sednicu?

SUDIJA PARKER: Molim privatnu sednicu.

(privatna sednica)

ADVOKAT TOPOLSKI: Nemam više pitanja.

SUDIJA PARKER: U redu. Hvala, gospodine Topolski. Prelazimo sada na otvorenu sednicu.

sekretar: Sada smo na otvorenoj sednici.

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Whiting.

TUŽILAC WHITING: Hvala, časni Sude.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC WHITING

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, vi veoma dugo ovde svedočite, ovo je već sedmi dan. Ja ću nastojati da budem kratak ali vas molim da se usredsredite na pitanja. Postavljena su vam mnoga pitanja o vašim ranijim razgovorima sa tužiocem. I ja ću da se vratim na to i postaviću vam pitanja o nekim delovima o kojima vam ovde nisu postavljena pitanja. U tu svrhu ja sam podelio verziju transkripta od 27. maja na engleskom jeziku i pored toga i izvode iz razgovora od 17. juna 2003. godine, jer je taj ceo razgovor veoma obiman, pa sam ja izvukao samo neke stranice.

TUŽILAC WHITING: Ne znam da li se pred svedokom nalazi verzija na albanskom jeziku tog razgovora od 27. maja...

ADVOKAT TOPOLSKI: *(mikrofon nije uključen)*

TUŽILAC WHITING: To je taj. Tu piše na vrhu 4. juli, ali to je zapravo 27. maj. Ako možemo prvo da idemo na 27. maj, konkretno na 22. stranicu transkripta na engleskom jeziku.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Molim vas, svedoče, da okrenete na albanskoj verziji 19. stranicu, i da pogledate vrh stranice. A na engleskom je to otprilike na polovini stranice. Na albanskom je to na samom početku stranice. Svedoče, skrenuo bih vam pažnju na pitanje istražioca: "Ko je bio glavni čovek koji je bio zadužen za sve vojnike u Lapušniku/Llapushnik?" A vaš odgovor je: "Qerqizi." Da li ste dali taj odgovor tokom tog razgovora od 27. maja 2003. godine?

SVEDOK L-64 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A zatim nešto dalje, vi objašnjavate i kažete: "Recimo, mi smo bili odgovorne osobe, ne komandanti. Kada je Qerqizi stigao tu, Ymer je bio glavni čovek. A kada je Qerqizi stigao kasnije, mi smo u početku mislili da je on došao kao rezerva, međutim, posle 29. maja su došli Fatmir Limaj i Fehmi Lladovci. Oni su nam rekli da je Qerqizi ovde glavna osoba". I onda vi kažete: "Mi smo razmišljali o

tome da se pobunimo protiv toga." Da li je ovo vaš odgovor koji ste dali u toku razgovora od 27. maja 2003. godine?

SVEDOK L-64 – ODGOVOR: Mislim da jeste, da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: I onda su vam postavljena neka pitanja...

ADVOKAT KHAN: Časni Sude, izvinjavam se što prekidam. Časni Sude, to nije odgovarajući način unakrsnog ispitivanja, po mom mišljenju, da se jednostavno pred svedoka stave delovi prethodnih izjava i da mu se postavi pitanje: "Da li je to ono što ste rekli?" Časni Sude, možda je u pitanju doslednost, ako je tako navedeno, ali ovo nije pravo unakrsno ispitivanje... Da, to je dodatno ispitivanje i na toj osnovi ulažem prigovor.

SUDIJA PARKER: Malo je rano da znamo tačno u kom pravcu ovo ide, ali vi to stavljate na dobre osnove.

TUŽILAC WHITING: Časni Sude... izvinjavam se...

SUDIJA PARKER: Vi ćete nastaviti nakon što identifikujemo nekoliko pasusa u vezi sa nekim pitanjima koja proizilaze iz unakrsnog ispitivanja. Da li je to možda odviše širokogrud pogled na ono što će se dogoditi?

TUŽILAC WHITING: Ne, časni Sude. Predočavam ove delove svedoku iz mnogo razloga. Kao prvo, mnogo delova transkripta stavljeno je pred svedoka i želim da ovo iznesem radi upotpunjavanja, samo da kompletiram zapisnik. Kao drugo, u...

SUDIJA PARKER: Pa...

TUŽILAC WHITING: Ima mnogo važnih razloga.

SUDIJA PARKER: Potrebno je da bude relevantno i da proizilazi iz unakrsnog ispitivanja.

TUŽILAC WHITING: Evo saveta za obojicu... ovaj konkretni pasus razmatra dokaz protiv Fatmira Limaja i Isaka Musliua. Branioci obojice optuženih tvrde da je svedok kompletno izmislio priču o Fatmiru Limaju i Isaku Musliu i njihovoj ulozi u Lapušniku/Llapushnik, da čak svedok nije ni bio u Lapušniku/Llapushnik u mesecima o kojima govori i da je sve laž. I mnogo konkretnije, časni Sude, zastupnik je rekao svedoku da je on... i to je učinio gospodin Topolski vrlo izričito i jasno... stalno je ponavljano svedoku da je ovde lagao kako bi izvukao korist zbog suđenja koje mu se pripremalo na Kosovu/Kosovë. I zbog toga ja želim da svedoku predočim prethodni transkript, prethodni razgovor, pre nego što je i bio pokrenut onaj postupak na Kosovu/Kosovë, kako bismo mogli da dokažemo da on nije izmislio ovu priču da bi izvukao korist zbog suđenja koje mu se sprema na Kosovu/Kosovë.

SUDIJA PARKER: Dakle, ako sam dobro razumeo, vaša primarna poenta je da je ovo bilo njegovo svedočenje pre nego što je imao problema sa drogom i policijom...

TUŽILAC WHITING: To je...

SUDIJA PARKER: ...2003. godine.

TUŽILAC WHITING: To je tačno, časni Sude. I želim da predočim svedoku delove i da skrenem pažnju Pretresnom veću na to, ali takođe iz istog razloga želim da se unesu u dokazne predmete njegovi prethodni razgovori iz maja i juna meseca 2003. godine, jednostavno da bi se pobila tvrdnja, koja je više puta izrečena od strane zastupnika, da je svedok lagao kako bi izvukao korist zbog suđenja koje mu se spremalo na Kosovu/Kosovë.

SUDIJA PARKER: Hajde da uzmemo deo po deo. Još uvek nećemo ovo da uvrstimo u spis, jer tu ima još čitav niz pitanja. Mi samo gledamo da li je ovo dobra baza za ponovno ispitivanje. Na osnovu onoga na šta ste vi ukazali, možete da nastavite tom linijom ispitivanja.

ADVOKAT KHAN: Časni Sude, samo kratko.

SUDIJA PARKER: Samo trenutak. Mi se ovog trenutka nećemo baviti pitanjem da li će ovo ući u spis ili ne. Izvolite, gospodine Khan.

ADVOKAT KHAN: Hvala, časni Sude. U svrhu razjašnjenja: ja se ne sećam da smo mi u ime gospodina Limaja tvrdili da je ono što je svedok tvrdio od skorijeg datuma. Naravno, iz unakrsnog ispitivanja, časni Sude, ni vi sami niste mogli da poverujete u ono što je govorio. Ali ovo nije novo otkriće. A ono što moj učeni prijatelj pokušava da uradi, jeste da predoči dokaze o doslednosti laži za koje mi mislimo da postoje. Časni Sude, po mom mišljenju, to je potpuno neprikladan način za dodatno ispitivanje. Ne može da se koristi u svrhu kredibiliteta svedoka, kada, u stvari, to nije utvrđeno.

SUDIJA PARKER: To je pogodna osnova da bi dodatno ispitivanje moglo da bude pravilno, ali stvar se odvija, kao sam razumeo gospodine Whiting, na drugoj osnovi. Ovo je specifična tvrdnja koja se jasno navodi u toku unakrsnog ispitivanja od strane više od jednog zastupnika, koliko se ja sećam, to jest da se na dokaz koji je ovde dat deluje direktno i nepošteno iz želje da se izbegnu posledice hapšenja 2003. godine, zbog prekršaja u vezi sa drogom. I na toj osnovi dodatno ispitivanje trebalo bi da pokaže da je izveštaj u skladu sa materijalnim aspektima ovog dokaza dat pre hapšenja zbog droge, što je odgovarajuća osnova za dodatno ispitivanje. Izvolite, gospodine Topolski.

ADVOKAT TOPOLSKI: Izvinjavam se. Znam da vam izgleda da sitničarim. Da li mogu da dodam još nešto što je važno da bi ova slika bila kompletna, ako mi dozvolite, a to je da sugestije koje sam izneo nisu bile ograničene samo na korist koja bi iz ovoga proizilšla, ako bi je uopšte i bilo, da se izbegne presuda za posedovanje droge i oružja. Ja sam takođe izneo, ako ne grešim, da se tu radilo i o ratnim zločinima. Moja zabrinutost i vezi sa ovim, časni Sude – ja ne želim da idem mimo vaših pravila – ali je jedino ispravno da javno iskažem svoju zabrinutost što zahtev da se ovaj instrument koristi za demonstriranje prethodne doslednosti nije uobičajen i samo tako, uz dužno poštovanje,

mogu da ga opišem u ovom trenutku. I znam da će časni Sud pažljivo motriti u kom pravcu gospodin Whiting ovo vodi.

SUDIJA PARKER: Da li vi želite još nešto da dodate?

ADVOKAT GUY-SMITH: Ja ću u ovom trenutku da se uzdržim od komentara jer nismo pomenuti. Čim budemo, sigurno ću se javiti.

SUDIJA PARKER: Uvek se bojim da ću da vas izostavim. Dozvolu ste dobili. Izvolite, nastavite, gospodine Whiting, ali vi ovo nastaljate da radite na osnovu ovoga što je ustanovljeno. Zato vas molim da se ovim bavite u tim granicama.

TUŽILAC WHITING: U redu. Mislim da ću tako i da uradim. Neću sada da odgovaram na ono što su zastupnici rekli, ali postoje vrlo konkretni primeri.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ako se ta stranica još uvek nalazi pred vama, pogledajte dalje. Tu su vam postavljena neka pitanja o položaju Fatmira Limaja. Pitanje glasi: "Koji je bio njegov položaj?" A odgovor koji ste vi dali je sledeći: "Nakon što je postavio Qerqizija kao odgovornu osobu u Lapušniku/Llapushnik, takođe nam je stavio do znanja da je on naš komandant i rekao nam je"... to je u engleskoj verziji na vrhu 23. stranice "sve što možete da imate, bilo koju informaciju, bilo šta da izvestite, izvestićete mene preko Qerqizija. U redu?" A onda ide pitanje: "Dakle, Fatmir Limaj je iznad Qerqizija?" A vas odgovor je: "Da". Pitanje: "A gde je on bio stacioniran?" Odgovor: "U Klečki/Klečkë." Da li ste vi dali te odgovore tokom vašeg razgovora od 27. maja 2003. godine?

SVEDOK L-64 – ODGOVOR: Jesam. Tako stoji u tekstu i to je ono što sam ja rekao.

TUŽILAC WHITING: Molim da se pred svedoka stavi transkript razgovora od 17. juna 2003. godine. I želim da skrenem pažnju Pretresnom veću na stranicu broj 84. To je mali odlomak od 84. do 87. stranice koji je podeljen Pretresnom veću i stranama.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, da li imate stranicu broj 84 pred sobom?

SVEDOK L-64 – ODGOVOR: Imam.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Na ovoj stranici ovog razgovora pominju se neka imena: Fatmir Limaj, Qerqizi, Ismet Jashari – i onda vam je postavljeno pitanje: "Da li možete da mi objasnite koje su pozicije ovih ljudi bile u to vreme?" I vi odgovarate, neću da čitam reč po reč odgovor, ali vi kažete: "Ymer je bio odgovoran i zadužen za sve nas u Lapušniku/Llapushnik i to nekoliko nedelja ili desetak dana. A nakon desetak dana došao je Qerqizi sa dva vojnika i puškomitraljezom." Zatim na sledećoj stranici, na stranici broj 85 vi kažete: "Fatmir Limaj je došao predveče sa još dvojicom drugih i okupio nas sve zajedno i rekao da je on komandant koji je zadužen za sve nas, zadužen za celu zonu po naređenju Glavnog štaba. I ostavio je svog prijatelja Qerqizija kao komandanta Lapušnika/Llapushnik." Da li vidite te odgovore? Da li ste vi, gospodine, dali te odgovore 17. juna 2003. godine?

SVEDOK L-64 – ODGOVOR: Da. Da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: I vi kažete: "Mi smo bili protiv toga, zato što je Ymer bio odgovoran." Ali onda... ako okrenete stranicu broj 87, vi kažete: "A zatim uz posredovanje Fehmija Lladrovcija mi smo prihvatili Qerqizija za našeg komandanta a Fatmira kao komandanta zone." Da li vidite to, gospodine?

SVEDOK L-64 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li ste to rekli tokom razgovora od 17. juna 2003. godine?

SVEDOK L-64 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Molim vas sada okrenite stranicu broj 119.

TUŽILAC WHITING: I molim da se to stavi pred svedoka. A Pretresno veće i zastupnici Odbrane to već imaju.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: I ovde na stranici broj 119 postavljeno vam je pitanje, to je takođe iz razgovora od 17. juna 2003. godine: "Koliko često je, po vama, Fatmir Limaj dolazio u Lapušnik/Llapushnik?" A vi odgovarate: "Možda oko deset puta, deset ili petnaest puta." Ali takođe je dolazio i noću." I onda objašnjavate: "Lično sam ga video sedam ili osam puta do jula meseca." Da li ste dali ove odgovore za vreme razgovora od 17. juna 2003. godine?

SVEDOK L-64 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: I na kraju, želeo bih da pogledate stranice od broja 37 do broja 39 razgovora od 17. juna 2003. godine... ne, izvinjavam se. Prvo da pogledamo stranicu broj 23 razgovora od 17. juna 2003. godine.

TUŽILAC WHITING: To je takođe dostavljeno. Molim da sudski poslužitelj to da svedoku. Hvala.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ovde na vrhu stranice postavljeno vam je pitanje: "Kada ste otišli u štalu, koliko je zatvorenika bilo u štali u to vreme?" Odgovor: "U tom slučaju bilo ih je oko devet ili deset." Pitanje: "Da li možete da opišete uslove koji su vladali u štali u to vreme?" Vaš odgovor: "Uslovi su bili katastrofalni." Pitali su vas da opišete i vi ste rekli: "Svi su bili vezani, bile su im vezane ruke, kao životinje što su vezane lancima. Svi su bili tučeni i svi su bili zaplašeni." Svedoče, da li ste vi ovo ispričali 17. juna 2003. godine?

SVEDOK L-64 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: I na kraju, želeo bih da pogledate stranice od broja 37 do broja 39 tog istog razgovora od 17. juna 2003. godine. Ovde dajete malo bliži opis zatvora i štale. I kažete na vrhu stranice broj 37: "Oni uopšte nisu govorili. Bili su pretučeni." Zatim vas pitaju da li je bilo Albanaca, a vi odgovarate: "Da, bili su i Albanci. Mislim, i oni su bili prebijani." I dalje kažete: "Bio je strašan smrad. Nema sumnje da su oni mokrili na tom mestu. Takvi su bili uslovi. Nemoguće je bilo unutra se zadržati ni

minut." Zatim su vas pitali: "Kako je izgledao pod u štali? Da li je bilo slame ili..." a na sledećoj stranici je vaš odgovor: "Ne, nije bilo ničega osim blata. Nije bilo ničega. Samo go kamen." Zatim od vas traže da opišete smrad a vi kažete: "To je smrad kako smrde ljudi ili kokoške i životinje, ili kao klozet. Oni su vršili nuždu u svoju odeću." Zatim su vas pitali da li je postojala mogućnost da se zatvorenici kreću po toj prostoriji a vi kažete: "Ne, niti da idu u klozet ili bilo šta drugo." A na sledećoj stranici vi kažete da su bili čvrsto vezani za zid. Gospodine, da li ste vi dali ove odgovore 17. juna 2003. godine?
SVEDOK L-64 – ODGOVOR: Budući da to tako piše, ja sam to rekao na taj način.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Za vreme unakrsnog ispitivanja opisali ste – to je 56 dan, stranica broj 39, red broj 16 – incident kada je jedan vojnik razoružan u Fuštici/Fushticë, koji je imao problema sa Shukri Bujom. I rekli ste da je Çeliku otišao zajedno sa Šhukri Bujom i razoružao tu osobu. I rekli ste: "Ako želite da vam kažem ime te osobe, ja mogu to da uradim." Zastupnik Odbrane nije vas pitao za ime ali ja ću da vas pitam. Da li možete da nam kažete ime te osobe?

SVEDOK L-64 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Kako se zvala ta osoba, gospodine?

SVEDOK L-64 – ODGOVOR: (...) (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) (...)

TUŽILAC WHITING: Molim vas da pređemo na privatnu sednicu.

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Sada smo na otvorenoj sednici.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, molim vas da vodite računa da ne spomenete mesto gde ste preseljeni, ali zastupnici Odbrane su vam stalno ponavljali da ste imali koristi od toga što ste preseljeni sa Kosova/Kosovë na jedno drugo mesto. U jednom trenutku u toku unakrsnog ispitivanja rekli ste: "Ne, ja sam gubitnik." Da li možete da objasnite Pretresnom veću... ili da li možete meni da odgovorite na pitanje: da li je to bila beneficija što ste preseljeni sa Kosova/Kosovë?

SVEDOK L-64 – ODGOVOR: Apsolutno ne. Od 90-tih godina ja sam imao mogućnosti da poyedem porodicu i da zatražim azil u bilo kojoj zemlji u Evropi ali ja nisam želeo da odlazim iz zemlje. Ja sam na Kosovu/Kosovë imao svoju imovinu, dom, i ja sve to sada nemam. Živim u jako lošim uslovima. I ako želite, ja to mogu i da potkrepim činjenicama.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Mislim da je to dovoljno. Mislim da je to dovoljno. Svedoče, u toku unakrsnog ispitivanja postavljena su vam mnoga pitanja o Ruzhdiju Karpuziju i Haradinu Balai.

SVEDOK L-64 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li su Ruzhdi Karpuzi i Haradin Bala ličili jedan na drugog?

SVEDOK L-64 – ODGOVOR: Ne. Ruzhdi Karpuzi ima izduženo lice. Oni ne liče.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: U toku unakrsnog ispitivanja zastupnik Odbrane vam je predočio jedan deo vašeg razgovora, i to od 18. juna, to je 245. stranica, i vi ste u tom razgovoru iz 2003. godine, to se ne nalazi pred vama, rekli da je moguće da ih čovek zameni, Ruzhdija Karpuzija i Haradina Balau, izuzev što Ruzhdi Karpuzi nije imao brkove. Ali ako nisu ličili, da li možete da nam kažete zašto ste to rekli u tom razgovoru? Zašto ste rekli da su možda ličili jedan na drugog?

SVEDOK L-64 – ODGOVOR: Molim vas, u kom je to razgovoru rečeno? Možete li da mi kažete?

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ovo je razgovor iz juna meseca 2003. godine. Rekli ste da je moguće da ih čovek pomeša. Zašto ste u to vreme rekli da je moguće bilo zameniti Ruzhdija Karpuzija i Haradina Balau?

SVEDOK L-64 – ODGOVOR: To sam rekao zato što sam mislio da će Haradinu Balai biti dozvoljeno da se brani sa slobode. Zato sam to rekao. Ali oni ne liče. To je bio jedini razlog.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li je vaše svedočenje da ste vi pokušali da pomognete Haradinu Balai?

SVEDOK L-64 – ODGOVOR: Prvo sam mislio da je Haradin Bala bolestan, to sam mislio. I da bi bilo bolje za njega da se brani sa slobode i da bude kod kuće što je moguće duže.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Pokušavam da razumem vaš odgovor. Da li vi kažete da ste na taj način pokušali da pomognete Haradinu Balai kada ste rekli da Haradin Bala i Ruzhdi Karpuzi liče?

SVEDOK L-64 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li je Ruzhdi Karpuzi imao povređenu nogu ili stopalo dok ste bili u Lapušniku/Llapushnik?

SVEDOK L-64 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li je to delovalo na način kako je hodao?

SVEDOK L-64 – ODGOVOR: To je čak i danas tako.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A da li je to delovalo na način kako je hodao u junu i julu mesecu 1998. godine u Lapušniku/Llapushnik?

SVEDOK L-64 – ODGOVOR: Kada sam rekao da je isto, mislio sam da je delovalo i onda i sada.

SUDIJA PARKER: Gospodine Whiting, da li je sada pogodno vreme za pauzu?

TUŽILAC WHITING: Da. Hvala vam, časni Sude. Nisam primetio. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Sada ćemo prekinuti s radom. Rekao sam to zato što je potrebno neko vreme da se podesi sistem za transkribovanje. Pošto moraju da se izvrše i neka redigovanja, neophodno je da pauza bude duža nego obično i trajaće pola sata. Dakle, nastavićemo odmah posle 11.00 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Whiting.

TUŽILAC WHITING: Hvala, časni Sude.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, u unakrsnom ispitivanju postavljena su vam pitanja o tome kada ste saznali da Haradin Bala ima zdravstvenih problema sa srcem. Da li možete da se setite kada ste saznali o njegovom zdravstvenom problemu sa srcem, pre ili posle rata?

SVEDOK L-64 – ODGOVOR: Ne. Saznao sam za to posle rata.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Idemo sada na sledeću temu. Postavljana su vam pitanja o vašem odlasku u Orahovac/Rahovec i prema vašoj najboljoj proceni rekli ste da ste tamo išli 19. jula 1998. godine. Recite nam koliko ste dugo vremena proveli u Orahovcu/Rahovec?

SVEDOK L-64 – ODGOVOR: Proveo sam jednu noć. Vratili smo se sledećeg jutra.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: I gde ste se vratili?

SVEDOK L-64 – ODGOVOR: U Lapušnik/Llapushnik.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Posle toga da li ste išli natrag u Orahovac/Rahovec?

SVEDOK L-64 – ODGOVOR: Nisam.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedočili ste u unakrsnom ispitivanju da ste Isaka Musliua videli dva ili tri puta posle Orahovca/Rahovec. Da li ste ga ta dva ili tri puta videli u Orahovcu/Rahovec ili u Lapušniku/Llapushnik ili negde drugo?

SVEDOK L-64 – ODGOVOR: U Lapušniku/Llapushnik.

TUŽILAC WHITING: Da li možemo da pređemo na privatnu sednicu?

SUDIJA PARKER: Molim privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Sada smo na otvorenoj sednici.

SUDIJA PARKER: Gospodine Whiting, ovim je vaše dodatno ispitivanje zaključeno, zar ne?

TUŽILAC WHITING: Da. Hvala, časni Sude. Nemam više pitanja.

SUDIJA PARKER: To je to. Gospodine, siguran sam da će vam biti drago da znate da je ovim okončano vaše svedočenje dato u toku ovog saslušanja, tako da ste sada slobodni da napustite sudnicu i da se vratite svojoj porodici i svojoj kući. Sada će vas ispratiti sudski poslužitelj. A administrativne stvari biće organizovane izvan sudnice. Hvala vam.

SVEDOK L-64: Hvala.

(svedok napušta sudnicu)

SUDIJA PARKER: Dakle, gospodine Whiting?

TUŽILAC WHITING: Hvala, časni Sude. Da. Želeo bih da se u spis uvrste prethodni razgovori sa svedokom od 27. maja 2003. godine i 17. i 18. juna 2003. godine. Za moj zahtev postoje tri zasebna osnova. Kao prvo, Odbrana je u nekoliko navrata sugerisala, a ja ću da vam dam njihove citate, da je svedok u ovoj sudnici isfabrikovao svoj iskaz za potrebe Tužilaštva, kako bi pribavio korist koja je povezana s tim - da je protiv njega prekinuto krivično gonjenje na Kosovo/Kosovë, koje je započeto 13. jula 2003. godine, dakle nakon datuma njegovih razgovora. Daću vam citate: 56. dan suđenja, stranica broj 21. – svedoku je rečeno da je počeo da daje kompletno novo... samo trenutak da vidim da li mogu da pronađem konkretnu stranicu. To je...da budemo fer, to se odnosi konkretno na premeštanje, ali to je... gospodin Mansfield je rekao: "Vama je data sasvim nova mogućnost, zar ne? Vi i vaša porodica ste preseljeni, zar ne?" Ali mislim da ista stvar može da se kaže i o premeštanju. Rečeno je da je premeštanje korist koju je on izvukao iz svega. Dakle, on je izvukao dve beneficije. Prvo – prekid krivičnog gonjenja u vezi sa predmetom vezanim za drogu na Kosovu/Kosovë, i drugo – premeštanje sa Kosova/Kosovë. Ali nema dokaza da je o premeštanju rečeno bilo šta pre ili za vreme tih razgovora. Zatim, 57. dana suđenja, na 45. stranici, svedoku je rečeno da će on da kaže bilo šta da bi sebe spasio ili poboljšao svoj položaj. Na stranici broj 46 tog istog dana postavljeno mu je pitanje da li se slaže s tim da je izvukao korist iz svega. Na stranici broj 59 toga dana rečeno mu je sledeće: "Da li je vaša saradnja sa kancelarijom Tužilaštva i sa istražiocima, vaše izjave, vaši razgovori i naravno, vaše svedočenje ovde, sve to zajedno način koji vi vidite kako biste izbegli zatvor zbog preprodaje droge, posedovanja vatrenog oružja i ručne granate?" To se konkretno odnosi na njegov proces na Kosovu/Kosovë, koji je započeo 13. jula 2003. godine. I konačno, danas na stranicama 21 i 22 rečeno mu je da je izvukao korist iz saradnje sa ovim Sudom. A pitanje na stranici broj 22 glasi: "Ja vam sugerišem da ste vi izvukli korist od krivičnog gonjenja za ratne zločine i da ste izbegli znatnu zatvorsku kaznu, kao što je gospodin Whiting opisao...", mislim da nisam nikada to opisao na taj način ali tako je pitanje postavljeno "...zbog

rasturanja droge i posedovanja vatrenog oružja. Vi se s tim ne slažete, zar ne?" I na kraju je izneto u najoštrijoj, najjednostavnijoj i najjasnijoj formi na 24. stranici na samom kraju ispitivanja. Rečeno mu je sledeće: "Bili ste suočeni sa značajnom zatvorskom kaznom, videli ste da možete izvući korist i to ste i uradili, i vi ste sada ovde došli da nam date ove neiskrene iskaze koje nam dajete." Dakle, ovde se direktno povezuje korist koju je on izvukao od Tužilaštva u vezi sa njegovim predmetom na Kosovu/Kosovë i njegovo neiskreno svedočenje ovde. Ja tvrdim da prethodni razgovori moraju da uđu u spis samo za ograničenu svrhu, da se pobije sugestija da je svedok isfabrikovao svoj iskaz u ovoj sudnici kako bi izvukao korist u vezi sa njegovim predmetom na Kosovu/Kosovë ili u vezi sa njegovim premeštanjem sa Kosova/Kosovë. Dakle, ima drugi razlog... postoje još dva razloga zbog čega bi trebalo da transkripti uđu u spis. Drugi razlog je to da su mu transkripti više puta predočavani. Različiti delovi transkripta su više puta stavljeni pred svedoka od svih zastupnika Odbrane. Kada je reč o jednom prethodnom svedoku, drugom svedoku koji je svedočio u ovoj sudnici – daću vam broj za koji trenutak – to je bio drugi svedok, Sud je zaključio da ako se u više navrata koriste prethodni transkripti, da je to onda prikladno da se uvrste u spis, kako bi mogao da se dobije kontekst prethodnih izjava. Odluka o tome doneta je 8. dana suđenja, na stranicama broj 934 i broj 935. Dakle, to je drugi razlog. Bilo je toliko pitanja i spominjanja tih prethodnih razgovora da Sud mora da ima na raspolaganju i kontekst u kom su ta pitanja postavljena. Treći razlog...

SUDIJA PARKER: Ali to, naravno, zavisi od toga da li su pitanja dotaknuta u unakrsnom ispitivanju, pitanja na koja može taj kontekst da utiče.

TUŽILAC WHITING: Pa vrlo je teško to sada proceniti. Rekao bih kada se toliko često koriste ti razgovori, onda će to verovatno biti taj slučaj. Kontekst će verovatno biti važan i zbog toga je taj čitav transkript važan. Možda to bude takav slučaj da to ne bude ni od kakve velike pomoći, ali u tom slučaju ništa se ne gubi. Ja jednostavno smatram da bi Sud trebalo da ima te transkripte na raspolaganju, kao alatku, pomoću koje će moći da proceni razne delove koje su predočeni svedoku. I na kraju, časni Sude, postoji i treći razlog a to je da je iznesena tvrdnja... sugerisano je vrlo silovito svedoku a to je na stranici broj 6, dan 57. suđenja za vreme ispitivanja gospodina Guy-Smitha, da je ispitivač oblikovao njegove odgovore i da je on davao informacije da je ispitivač... gospodin Nicholls mi sada kaže da je drugi svedok koga sam malopre spomenuo svedok L-7. Ali da se vratim na ono što sam govorio, na treći razlog, da su odgovori bili oblikovani od strane ispitivača. Svedoku je iznesen jedan primer ali iznesena je tvrdnja da je to bila opšta praksa tokom čitavog tog razgovora. Pitanje na stranici broj 6 glasi: "Dakle, kada vam je on to rekao, ja vam kažem, gospodine, da je to prvi put u brojnim razgovorima koje ste imali sa predstavnicima Tužilaštva, da ste vi saznali i da ste svoje informacije prilagodili prema onome što ste vi smatrali da oni žele da čuju." Dakle, treba ih podneti, jer je važno za Sud da ima i transkript razgovora, da bi mogao da utvrdi da li ima ta sugestija bilo kakvog osnova - da je svedok prilagođavao svoje odgovore onome što je istražilac želeo da čuje. I pitanja i odgovori su transkribovani i ja tvrdim da iz tog transkripta može da se utvrdi da li ta sugestija ima osnova. Dakle, to je treći razlog. Ja smatram da svaki od ova tri razloga nezavisno opravdava uvođenje transkripata u dokazni materijal.

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Khan?

ADVOKAT KHAN: Hvala, časni Sude. Časni Sude, ja se protivim zahtevu koji je izneo moj uvaženi kolega. Časni Sude, vi se svakako sećate, po mom mišljenju, pažljivog i temeljnog unakrsnog ispitivanja glavnog zastupnika Odbrane gospodina Limaja. Deo teksta koji je citirao moj uvaženi kolega, kada je u ovom predmetu predloženo svedoku da je spreman da kaže bilo šta da bi se spasio, odnosi se, naravno, na njegovo svedočenje ovde na klupi, a časni Sud će blagovremeno proceniti kredibilitet ovog svedoka, ako ga uopšte ima, i da li je on ili nije totalni lažov ili da li ono što on kaže ima bilo kakvu težinu. Ali, časni Sude, to ima veze sa njegovim ponašanjem i njegovim svedočenjem pod zakletvom, i za tu procenu vam ne treba nikakva druga pomoć i nikakav drugi izvor. Imali ste najbolji dokaz, što je svedok koji je bio pred vama, kao što je rekao moj uvaženi kolega, sedam dana. Dakle, časni Sude, to je kontekst. Druga stvar je da su ti delovi koji su pročitani svedoku, prihvaćeni od svedoka. Časni Sude, nema nikakve potrebe da se ti razgovori uvrštavaju u spis, kao prethodne nekonzistentne izjave. Jer svaki put kada su izvađeni delovi razgovora stavljeni pred svedoka, on je prihvatio to što je rečeno i zatim je to nastojao da razjasni ili objasni. Dakle, ponovo, časni Sude, nema potrebe uopšte da se pribegava nikakvim drugim izvorima, osim samog svedočenja ovog svedoka, datog pod zakletvom i temeljno testiranog od obe strane kroz vrlo dugačko glavno ispitivanje i unakrsna ispitivanja. Časni Sude, treći prigovor je relevantnost. To jednostavno nije relevantno za presuđivanje u ovoj stvari. Časni Sude, vi ste pre pauze, naravno, dozvolili mom uvaženom kolegi da pročita delove transkripta za koje on smatra da su relevantni. Časni Sude, kada ste to dozvolili, ti delovi su na taj način postali deo spisa. Časni Sude, u ime gospodina Limaja, prihvatam da je moj uvaženi kolega tačno pročitao šta stoji u tim razgovorima, tako da nema potrebe da se ide izvan onoga što je moj uvaženi kolega već uneo u dokazni materijal. Iz ova tri razloga ulažem prigovor i zbog principa i zbog dugih razgovora koji opterećuju časni Sud. Časni Sude, u ime gospodina Limaja, kažem da nema potrebe da imate još više papira, s obzirom da već imate transkripte od sedam dana koje treba da pregledate. I iz tih razloga se protivim zahtevu mog uvaženog kolege.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Khan. Izvolite, gospodine Guy-Smith?

ADVOKAT GUY-SMITH: Da. Imam više komentara koje želim da iznesem. Takođe se protivim ovom zahtevu. Na početku, što se tiče saradnje ovog konkretnog svedoka ili beneficija koje je on dobio iz toga, bilo je nešto što je testirano ispitivanjem, i glavnim i unakrsnim. Pokušaj da se u spis uvrste izjave, koje imaju više od 350 stranica materijala, nije samo, ja mislim, neprikladan način, nego je to nešto što neće biti ni od kakve pomoći Pretresnom veću kada bude donosilo procenu o tome da li je ovaj svedok dobio neke beneficije iz svoje saradnje, pa je i korišćenje tih izjava u tu svrhu sasvim nepotrebno. Kada se radi o stavljanju stvari u kontekst, mislim da ukoliko Pretresno veće pogleda transkript, videće da se na vrlo malo mesta spominjala paginacija stranica koje su korišćene. Želim da kažem da smo mi zapravo koristili manje od dvadesetine od svih informacija koje postoje. Moje ispitivanje u vezi s tim bilo je vrlo konkretno; bavio sam se pitanjem identifikacije, bavio sam se konkretno pitanjem ko je bio stražar. A njegovi odgovori su, da ponovim, kao što je gospodin Khan ukazao, bili odgovori koje je on u to

vreme prihvatio. Isto tako tu su bila pitanja o saznanjima o mom klijentu. I na kraju pitanja koja se tiču toga šta je on shvatao - koja je bila svrha razgovora, jer zapravo tokom razgovora bilo je više mesta u kojima su vođene neke nezvanične diskusije o kojima mi nemamo informacije, mi nemamo pojma šta je tamo rečeno, i u stvari, predlozi koju su dati, bez obzira koliko su bili ograničeni, bili su predlozi ispitivača, koju su odudarali od odgovora koji su prethodno dati, što je sasvim nešto drugo od onoga što je svedok prihvatio da je bilo rečeno. Korišćenje samih izjava, ponavljam, neće vam biti ni od kakve pomoći, a u stvari, postoji mnoštvo predmeta, osim onih o kojima smo diskutovali, a koji su uključeni u te izjave, koje ne samo da neće biti ni od kakve pomoći Pretresnom veću, nego verujem da će se baviti sporednim stvarima i stvarima koje će sasvim, iskreno govoreći, napraviti konfuziju od samog ovog predmeta u vezi sa ovim svedokom i mislim u velikoj meri da se radi o kredibilitetu ovog svedoka. Može li se njemu verovati ili ne. Mislim da ćete o tome odlučivati prvenstveno na osnovu njegovog svedočenja ovde, tokom glavnog i unakrsnog ispitivanja. A za to vam nije potrebno ništa više. Argumenti o kontekstu, diskusije o kontekstu koje nam je sugerisao gospodin Whiting, ponavljam, apsolutno su promašile cilj, kontekst pitanja i to pitanja svih strana bio je veoma limitiran i ukoliko Pretresnom veću nešto bude potrebno, mislim da možemo da mu damo te konkretne stranice razgovora i transkripata, ako to bude potrebno. Ako Pretresno veće odluči da uvrsti ove dokumente u spis, mislim da će rezultat toga biti da će se pred vama naći ogromna količina informacija koje su sasvim irelevantne, nevezane sa našom temom i nepovezane sa spornim pitanjima u ovom predmetu. I zbog svega ovoga mislim da zahtev Tužilaštva ne biste smeli da prihvatite.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Guy-Smith. Izvolite, gospodine Topolski?

ADVOKAT TOPOLSKI: Časni Sude, i ja se protivim ovom zahtevu. Dozvolite mi da se pozabavim sa dva od tri osnova koja je izneo gospodin Whiting, kao podršku sopstvenom zahtevu. U suštini i ukratko, i to ne pokušavam da ozbiljno osakatim sve njegove zahteve iz poštovanja prema njima, ja prosto pokušavam da ih rezimiram na ovaj način: njegov prvi prigovor da je svrha uvrštavanja transkripata da se pobije sugestija da je svedok svoj iskaz dao zbog svojih beneficija a ne zbog istine. To je tvrdnja drugačije prirode od one koja se obično daje u mom pravnom sistemu u prilog takvim zahtevima, to jest da su iskazi nedavno isfabrikovani. Nije bilo uopšte sporno da su oni paragrafi koje sam mu ja pročitao bili tačno zapisani. To je gospodin Guy-Smith već rekao. Ali u suštini, moj odgovor gospodinu Whitingu je, iako ne isključivo, da većim delom zahtev poput ovog nije načinjen ovde te stoga nema dovoljno jakog osnova da bude uvršten u materijal. Drugi njegov argument bio je da unakrsno ispitivanje na taj način može da se stavi u kontekst, kao sredstvo procene. Mislim da navodim njegove reči. Ali uz dužno poštovanje, tome služi dodatno ispitivanje. Tako je koncipirano. Zato se i onome ko je pozvao svedoka daje mogućnost da dodatno ispituje, kako bi on imao poslednju reč. Naravno, tu su i vremenska ograničenja, pogotovo kada je svedok proveo u sudnici sedam dana, ali vreme se dobro koristi, Sud može da misli kada se dodatno ispitivanje uvodi u ove oblasti, da onaj ko poziva svedoka želi da da objašnjenje, tako što će ga staviti u kontekst kao ovde, kad je materijal stavljen u unakrsno ispitivanje. Korišćenje ovog metoda, ne koristim tu reč pejorativno, da bi se dobio kompletan materijal, što je gospodin Whiting potpuno slobodan i ovlašćen da uradi i što jeste stavio u dodatno

ispitivanje svedoka, nije, po našem mišljenju, dobra osnova za ovaj zahtev. Treći argument koji je izneo gospodin Whiting a koji se tiče sugestije koju je gospodin Guy-Smith izneo svedoku - da je ispitivač oblikovao svoja pitanja, uglavnom je skoro isto, zar ne, kao kada bi se reklo: pogledajmo ovaj materijal da bi smo dali neki kontekst pitanjima koja su postavljena. Mi smatramo da je dodatno ispitivanje pravilan način da se to stavi u kontekst. Časni Sude, dokazni predmeti koje moj uvaženi kolega želi da uvrsti u spis, imaju više od 300 stranica materijala. To po sebi, naravno, nije razlog da se to ne uvrsti u spis. Međutim, sasvim otvoreno govoreći, rezultat toga biće da se iskazi koji nisu testirani i provereni, na mala vrata uvrste u spis. Naravno, ovde nemamo porotu, nego sudije, profesionalne sudije i naravno, sudija uvek može iz svog razmišljanja da isključi one stvari koje ne bi smele biti obuhvaćene njime. Sve je to jako dobro, međutim ja mislim kada čovek bude proučavao te stvari, mora imati na umu vrlo neugodan osećaj laika, okrivljenog, koji bi sebi mogao da kaže: "Pa čekajte malo, a šta sa svim onim materijalom u razgovoru koji meni ide na štetu, o kom ni tužilac ni branilac nisu postavljali pitanja. Kako ja mogu da budem siguran, ukoliko sudija pročita nešto tako o meni, nešto što nije provereno ispitivanjem, da to na neki podsvestan način neće ući u misli sudije i uticati na stav sudije o svedoku a samim tim i na stav sudije o meni." Prema tome, kao rezultat, u spis će ući jedna velika količina materijala koja nije proverena, o kom nije vršeno unakrsno ispitivanje a u vezi čega ni moj uvaženi kolega nije ispitivao. To se isto odnosi i na prethodne izjave svedoka. Časni Sude, mi smatramo da ovaj zahtev nije dovoljno utemeljen da bi mu se moglo udovoljiti. I konačno, razmotrimo još sa kakvom smo situacijom ovde suočeni. Šta se ovde zapravo kaže? To bi moglo ovako da se sažme. Prvog dana je počinjen zločin. Video ga je jedan svedok. Drugog dana je isti taj svedok počinio neki zločin. Trećeg dana sa svedokom razgovaraju o zločinu iz prvog dana. I naravno, tada se ništa ne govori o zločinu koji je svedok počinio drugog dana, jer za taj zločin niko ne zna. Trećeg dana se otkrije činjenica da je navodno i on počinio zločin i četvrtog dana postigne se sporazum da njega neće krivično goniti za zločin iz drugog dana, nego će on da svedoči za zločin čiji je on svedok bio prvog dana. Da li može zaista da se kaže da je sve što su on ili ona rekli prilikom razgovora o zločinu u kom su on ili ona bili svedoci, relevantno i prihvatljivo na suđenju počinocu prvog zločina, kako bi se sve to stavilo u neki istorijski kontekst celokupne slike gde je čitav taj istorijski kontekst vrlo temeljno ispitan i o njemu je unakrsno ispitivano pred ovim Pretresnim većem i to su radili vrloiskusni advokati na obe strane? Ja sam sebe ovde ne uvrštavam. Stvar je privatnosti da ono što je ovde pomenuto, da se u dokazni materijal uvrsti ono što zapravo nije bilo rečeno javno, treba da bude – i nadam se da će biti – faktor koji pobija ovaj zahtev pre svih drugih. Časni Sude, to je bila naša osnova za prigovor.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Topolski. Izvolite, gospodine Whiting?

TUŽILAC WHITING: Biću vrlo kratak, časni Sude. Rekao bih da je standard po pitanju dokaza ako postoji navod – to je svakako tačno u mojoj zemlji, a rekao bih da to važi i u Ujedinjenom Kraljevstvu a i u Australiji – da ako se tvrdi da je svedok izmislio svoj iskaz, lagao u sudnici iz konkretnog razloga, da je onda odgovarajuće da se ode do pre trenutka pre nego što je postojao taj razlog za izmišljanje, kako bi se videlo šta je svedok rekao i kako bi se videlo da li je to konzistentno sa trenutnim iskazom svedoka i da može da se usvoji u spis prethodna izjava svedoka, pre trenutka kada je nastao razlog

za izmišljanje. Ako ni iz kog drugog razloga, onda da bi se utvrdilo da li je svedok zaista isfabrikovao svoj iskaz u tu svrhu.

SUDIJA PARKER: Prvi deo toga je nešto što mislim da ovde niko ne osporava, bar ne u ovom trenutku, odnosno da je odgovarajuće osvrnuti se na prethodnu izjavu, kako bi se utvrdilo da li je došlo do materijalnog odstupanja a do toga nije došlo ni tokom unakrsnog ispitivanja a ni tokom dodatnog ispitivanja. Ali sada je drugo pitanje da li prethodna evidencija o razgovoru ili izjavi treba da bude uvrštena u spis i da li postoji razlog za to. A to je nešto na šta biste mogli sada da se koncentrišete.

TUŽILAC WHITING: Ja bih rekao da u ovom sistemu koji ovde imamo, gde nemamo porotu i nemamo pravila protiv iskaza iz druge ruke, da bi to trebalo da bude usvojeno u spis upravo iz tog razloga. I tačno je da sam svedoku predočio izvesne paragrafe iz prethodnih razgovora sa svedokom. Ali rekao bih da kompletan transkript treba da bude u spisu, ne zato što ja hoću da govorimo i o nekim drugim stvarima iz toga. Nije to svrha. I ja se uopšte ni jednog trenutka ne bih oslanjao na one stvari koje su rečene za vreme tog razgovora o kojima nije bilo reči u sudnici, nego jednostavno, ovde se radi o konzistentnosti, doslednosti njegovog iskaza i izvesnih tema o kojima smo govorili. I ja sam mu predočio neke paragrafe, jer bi nam bili potrebni čitavi dani a jednostavno je nemoguće da predočimo sve paragrafe koji su se ticali onoga o čemu je govorio tokom svedočenja. Svedok je tokom glavnog ispitivanja svedočio tri dana i mnoge stvari su dotaknute u prethodnim razgovorima. Dakle, trebalo bi mi dva dana da prođem kroz sve te paragrafe i to jednostavno zbog toga da se utvrdi njegova doslednost i da vidimo da li je izmišljao svoj iskaz, kako bi izvukao korist zbog ovog svog slučaja na Kosovu/Kosovë i premeštanja sa Kosova/Kosovë. To je jedini razlog zašto tražimo usvajanje u spis a ne zbog nekih nebitnih stvari ili stvari o kojima nije bilo govora tokom svedočenja u sudnici. Mi uopšte ne bismo tražili da se pozivamo na te stvari i to ne bi bilo odgovarajuće i ne tražimo iz tog razloga da se to uvrsti u spis. Tako da nema opasnosti da se nanese šteta, nema ovde porote, nema pravilnika po pitanju iskaza iz druge ruke, i mislim da bi trebalo da se usvoji u spis, tako da Pretresno veće može da prođe kroz dokaze i proceni čitav transkript i sve stvari koje su dotaknute i takođe koje su dotaknute ovde u sudnici, kako bi utvrdilo, kao što je jedan od zastupnika rekao, mislim da je to bio... ne sećam se koji, da li je to bio gospodin Guy-Smith ili gospodin Topolski a rečeno je: "Da li se ovom svedoku može verovati ili ne?" To je pitanje. I rekao bih da ako imamo čitav transkript i možemo da pogledamo sve gde postoji doslednost, ako imamo to u spisu jednostavno samo iz tog razloga, to bi nam onda pomoglo da odgovorimo na to pitanje a to je zašto smo svi ovde. Samo bih još jednu stvar istakao, časni Sude. Kada je reč o mojoj trećoj osnovi, izneta je tvrdnja da je svedok modelirao svoje odgovore. Gospodin Topolski je rekao da je to nešto što sam možda mogao da razrešim tokom dodatnog ispitivanja. Ali bilo bi nemoguće uraditi tako nešto. Morali biste da prođete kroz ceo transkript da biste videli da on, zapravo, nije svoje odgovore stavljao u odgovarajuće kalupe, kako bi rekao ono što je istražilac od njega želeo da čuje. Odgovori mu nisu stavljeni u usta. To je nešto što je... bila je to veoma široka sugestija koju je dao zastupnik Odbrane tokom svog ispitivanja, tako da je ovo bio samo jedan od mnogih primera u ovim razgovorima gde je on sugerisao da je svedok prilagodio svoje svedočenje ili je bio ohrabren da prilagodi svoje svedočenje da bi se to uklopilo u ono što je istražilac želeo da čuje. I rečeno je da je

on došao pred Sud sa modeliranom pričom, koju mu je pripremio istražilac. A ja bih rekao da transkript razgovora upravo opovrgava taj navod. I jedini način da se to utvrdi jeste da se ceo transkript sagleda. I nemoguće je da se ide kroz transkript i da se samo odvoje jedan ili dva primera. To na neki način dokazuje suprotno. To jednostavno može da se uradi ako sagledamo ceo transkript. Ali osnovna stvar na koju ću se vratiti jeste moje uverenje da bi ovaj Sud trebalo da ima ceo transkript u veoma usku svrhu pobijanja tvrdnje da je ovaj svedok izmislio svoje svedočenje zato što je hteo da dobije premeštaj ili zato što je želeo da izvuče korist iz ovog slučaja. A gospodin Topolski je rekao da je on to želeo da uradi i pre nego što je ovaj slučaj i bio pokrenut. Želeo bih, uz dužno poštovanje, da napomenem da se radi o nečemu veoma nategnutom, činjenica da je svedok postojao još dok slučaja nije ni bilo, stvara uslove za dogovore i profitiranje i hteo bih da napomenem da bi ovaj transkript takođe pobio – takođe očigledno pobija ideju da svedok pokušava da stvori povoljne uslove za sebe u budućnosti.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Whiting.

ADVOKAT TOPOLSKI: Časni Sude, izvinjavam se, da li mogu nešto da dodam, zato što mislim da bi bilo od pomoći. Naravno, moj uvaženi prijatelj može da odgovori ako želi. Mi, Odbrana, govorim i ime svih svojih cenjenih prijatelja, prihvatamo na prvo gledanje sve ove razgovore, i naravno da nema uopšte nigde razgovora ili reference o beneficijama. Tako da ono što moj uvaženi kolega želi da utvrdi, to je zapravo iznenađujuće ako uopšte ima nekog *merituma* u onome što on kaže, jer se to ovde nigde ni direktno, ni indirektno ne pominje. I ja podvlačim reči u svetlu unakrsnog ispitivanja gospodina Guy-Smitha, na osnovu zapisnika, mi priznajemo, naravno, da se nigde ne pominje sticanje koristi, pokušaj da se dobije prednost, bilo u odnosu na prethodno ili buduće ponašanje. Ukoliko će to na bilo koji način pomoći Sudu da zauzme, da tako kažem, društveno-demokratski pogled na stvari, da sagleda srednji put, onda ja to pitanje pokrećem zbog te uzvišene svrhe.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Topolski.

(Pretnesno veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: Sada ćemo nakratko da prekinemo sa radom da bismo razmotrili zahteve.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Whiting, očekujemo da ćemo sutra moći da donesemo odluku o vašem zahtevu, tako da umesto da još više gubimo vreme danas, nastavite sa sledećim svedokom.

TUŽILAC WHITING: Hvala, časni Sude. Gospodin Nicholls će da ispituje sledećeg svedoka. Sledeći svedok je spreman. Molim vas da me izvinete na neko vreme, bio bih vam zahvalan?

SUDIJA PARKER: Svakako.

TUŽILAC WHITING: Hvala, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Izgleda da nam jedan mikrofon ispred sudija zadaje probleme i čujemo jako zavijanje. U redu. Gospodine Nicholls, imate li sledećeg svedoka?

TUŽILAC NICHOLLS: Biće spreman, časni Sude. Nema zaštitnih mera.

SUDIJA PARKER: Hvala vam.

TUŽILAC NICHOLLS: Da li ćemo nastaviti do kraja bez pauze ili ćemo u nekom trenutku praviti pauzu?

SUDIJA PARKER: Izvinjavam se. Svaki put kad ja uključim mikrofon, imam ovaj problem. Pretpostavljam da i drugi čuju ono što i mi čujemo sada. Da. Radićemo još oko četvrt sata i onda ćemo imati pauzu.

TUŽILAC NICHOLLS: Četvrt sata do pauze. U redu. Hvala vam. Svedok govori engleski. Pitanja i odgovori biće na engleskom, tako da vam neće biti potrebne slušalice, časni Sude.

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA PARKER: Gospodin Kereakes, zar ne?

SVEDOK KEREAKES: Tako je.

SUDIJA PARKER: Molim vas da naglas pročitate svečanu izjavu koja se nalazi na kartici pred vama.

SVEDOK KEREAKES: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA PARKER: Mnogo vam hvala, gospodine Kereakes. Molim vas, sedite. Izvolite, gospodine Nicholls.

TUŽILAC NICHOLLS: Hvala, časni Sude.

svedok Anargyros Kereakes

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC NICHOLLS

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dobar dan, gospodine.

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Dobar dan.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Izvinjavam se što ste morali da čekate ovog jutra. Molim vas, da li možete da nam kažete vaše ime i prezime?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Anargyros Kereakes.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Prvo ću da vam postavim nekoliko pitanja o vašoj biografiji, a onda ćemo da pređemo na vremenski period kada ste bili na Kosovu/Kosovë. Želeo bih da vas podsetim da ne pominjete imena bilo kojih osoba od kojih ste uzeli izjave svedoka dok se nalazimo na otvorenoj sednici. Nakratko ćemo prelaziti na privatne sednice kada bude bilo potrebno da pomenete neko ime, ali osim toga, molim vas da budete pažljivi i da ne pominjete imena. Osim toga, potrebno je da govorimo malo sporije nego što je uobičajeno i da pravimo pauze između pitanja i odgovora, jer se u ovim kabinama prevodi sve što se kaže u sudnici za zapisnik, a za to je potrebno nešto vremena. U redu?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Molim vas, recite nam gde ste rođeni.

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Da. Rođen sam u Oak Lawnu, u državi Illinois, u Sjedinjenim američkim državama.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kada ste rođeni?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Rođen sam 1. maja 1968. godine.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Želim da prođemo ukratko kroz vaše obrazovanje i profesionalne aktivnosti, pre nego što pređemo na druge teme. Vi ste završili srednju školu i zatim ste dve godine bili na *Univerzitetu Lojola*. Da li je to tačno?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: To je tačno.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I ponovo vas molim da imate na umu da moramo da pravimo pauze između mog pitanja i vašeg odgovora. Šta ste studirali na *Univerzitetu Lojola*?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Krivično pravosuđe i psihologiju.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li ste završili taj program?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Zašto?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Tada sam postao policajac u Čikagu i prešao na Policijsku akademiju.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Koje godine ste se upisali na Policijsku akademiju?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: 1990. godine.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li ste završili Policijsku akademiju?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Da, jesam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Nakon završenih studija na Akademiji, koja su bila vaša prva zaduženja kao policajca?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Pristupio sam Policijskoj akademiji u Čikagu radeći u Odseku za stambena pitanja pri čikaškoj policiji.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I koliko dugo ste ostali u tom odeljenju?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Četiri godine.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li možete ukratko da nam opišete koje su bile vaše dužnosti kao policajca u Odseku za stambena pitanja pri čikaškoj policiji?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Obavljao sam rutinske patrole, kao ispomoć, odgovarao na pozive, bio dežurni. Takođe sam kasnije bio raspoređen u taktičku jedinicu koja se bavila bandama i narkoticima u javnim stambenim naseljima.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A koji je bio vaš sledeći zadatak ili odeljenje posle Odseka za stambena pitanja pri čikaškoj policiji?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Otišao sam iz Odseka za stambena pitanja pri čikaškoj policiji, i prihvatio sam položaj u policijskom odeljenju u Čikagu i ponovo počeo kao patrolni policajac.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I to je bilo 1994. godine?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Koja su bila vaša zaduženja u policijskom odeljenju kao policajca?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Radio sam rutinske patrole a kasnije sam radio u taktičkoj jedinici koja je bila na različitim lokacijama u Čikagu i radio na sprečavanju nasilja bandi i takođe odgovarao na tekuće pozive, pomažući našem odeljenju po pitanju provala, oružanih pljački pa čak i ubistava.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li ste avgusta 2000. godine negde otišli?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Gde ste otišli avgusta 2000. godine?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Dobrovoljno sam se prijavio za Međunarodni policijski program na Kosovu/Kosovë.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Koliko dugo ste ostali u okviru tog programa na Kosovu/Kosovë?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Dve godine.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Za to vreme, da li ste i dalje bili pri policijskom odeljenju u Čikagu?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Bio sam na odsustvu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Vratićemo se na te dve godine kasnije i govorićemo o vremenu koje ste proveli na Kosovu/Kosovë. Ali da li možete Pretresnom veću ukratko da kažete šta ste radili nakon što ste se vratili sa Kosova/Kosovë?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Kada sam se vratio sa Kosova/Kosovë, vratio sam se u Odeljenje čikaške policije. Bio sam i instruktor na Čikaškoj Policijskoj akademiji i takođe sam bio supervizor u činu narednika. Dobrovoljno sam se javio za još jedan zadatak nadgledanja, ovog puta u Indoneziji, da bih obučavao specijalni tim za suzbijanje nereda u okviru demokratskih principa, kao obuku o taktici. Onda sam se još jednom vratio u policijsko odeljenje u Čikagu, i ovog puta sam prihvatio posao u oktobru mesecu 2003, koji je bio vezan ugovorom sa Državnom administracijom SAD. Bio sam u službi kao član tima za zaštitu američkog Konzulata koji je stvarao strategiju za uspostavljanje mira. Moja dužnost je bila i da štitim principe u Gazi i na Zapadnoj obali. Ostao sam tamo do februara meseca, kada sam se dobrovoljno prijavio da idem u Avganistan, gde sam služio kao član tima za zaštitu američkog ambasadora. Tu sam ostao do decembra meseca, kada sam prebačen nazad u Izrael kao član tima za zaštitu američkog Konzulata.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala vam. Recite mi da li ste i danas pripadnik snaga čikaškog odeljenja policije?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Sada imam čin narednika i trenutno sam na odsustvu iz čikaškog odeljenja policije.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala vam. Vratimo se sada na avgust 2003. godine, mesec kada ste došli na Kosovo/Kosovë. Molim vas, recite mi, koja su bila vaša zaduženja kada ste stigli, u kojoj jedinici i na kom području ste bili raspoređeni?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Po dolasku bio sam raspoređen u policijsku stanicu u Kosovu Polju/Fushë Kosovë u kom periodu sam obavljao rutinske patrole a kasnije sam raspoređen u obaveštajno-istražni odsek u našoj stanici. U februaru 2001. godine prihvatio sam položaj u Centralnoj jedinici za kriminalističke istrage, to je CJKI, gde sam radio kao detektiv za ratne zločine. Tamo sam ostao do februara iduće godine, godinu dana, i zatim sam prešao u jedinicu za nestale osobe i u regionalno odeljenje za ubistva gde sam radio kao detektiv.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala vam. Kada ste se prvi put priključili Centralnoj jedinici za kriminalističke istrage kao istražilac, da li ste bili neka vrsta vođe tima ili član tima?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Bio sam član tima.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U to vreme, kao detektiv za ratne zločine, kao član tima pri Centralnoj jedinici za kriminalističke istrage, molim vas da li možete da nam opišete vrste zločina koji su potpadali pod vaš mandat istrage?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Naš mandat je bio da istražujemo sve zločine, seksualne prirode, telesne napade, kidnapovanja, ubistva koja su se događala na obe strane. Kad kažem "na obe strane", mislim i na Albance i na Srbe u kosovskom konfliktu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li ste prošli neku specijalnu obuku, s obzirom na to novo okruženje u kom ste se našli?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Da. Prošao sam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Opišite nam ukratko tu obuku?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Nakon što sam dodeljen Centralnoj jedinici za kriminalističke istrage, jedan iskusniji detektiv je obavio obuku. Moj detektiv je bio iz RUC-a [Royal Ulster Constabulary] iz Severne Irske, i on mi je dodeljen da me nauči kako da vodimo evidenciju o predmetima, kako da obavljamo razgovore sa svedocima i žrtvama, a takođe i sa osumnjičenima.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li ste u nekom trenutku bili unapređeni u vođu tima?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Da, jesam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li se sećate kada je to bilo?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Mislim da je bio juli mesec.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Juli 2001. godine?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li se sećate koliko ste dugo bili na položaju vođe tima?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Bio sam sve dok nisam otišao u februaru mesecu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li možete ukratko da nam opišete svoj tim?

Koliko ste imali detektiva ili istražilaca u svom timu pod vašim rukovodstvom?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Obično smo imali od 16 do 20 detektiva u mom timu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Molim vas recite nam kakve ste vi lično i vaš tim imali poteškoće kada ste vodili istrage o ratnim zločinima na Kosovu/Kosovë u to vreme?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Činilo se da nikad nismo imali dovoljno radne snage za sve predmete koje smo imali. Na primer, svaki istražilac je bio zadužen za šest do osam predmeta. Tu takođe uključujem i sebe. Iako sam bio vođa tima, imao sam predmete koje sam ja obrađivao. I svaki put kada bi se pojavio neki novi predmet ili kada bi bila podneta nova žalba, to je bio jedan dodatni predmet za moje detektive i mene. Pored toga, takođe smo dobijali zadatke od komesara policije da vodimo istragu o nekim

novim zločinima koji su počinjeni na Kosovu/Kosovë. Imao sam puno poteškoća da lociram svedoke, da samo saznam ko su osumnjičeni, žrtve, svedoci, koji su često odbijali da govore uz posredovanje naših pomoćnika za prevođenje sa albanskog, jer su se plašili da su ti prevodioci kompromitovani. Često sam morao da pronalazim druge metode za obavljanje razgovora, uzimanja izjava i da pokušavam da se koristim drugim jezicima, jer sam se brinuo za bezbednost svojih svedoka.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Koje druge jezike ste upotrebljavali? Možete li samo da nam kažete kako ste vi to radili?

prevodioci: Uključite mikrofoni, molim vas.

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Nemački je bio drugi jezik koji smo koristili. Srpski je bio drugi jezik, čak i francuski.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Recite nam, na osnovu vašeg iskustva, da li su strahovanja svedoka bila opravdana, kada je reč o tome da su korišćeni lokalni prevodioci?

ADVOKAT GUY-SMITH: Ulažem prigovor. Nema osnova.

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Nicholls.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kada ste radili...

SUDIJA PARKER: Ne, ne. Kakvo je vaše mišljenje o prigovoru.

TUŽILAC NICHOLLS: Mislim da on može... Mislim da je osnov to što je on bio tamo. Pitam na da li na osnovu njegovog...

SUDIJA PARKER: Da li to ima bilo kakve veze sa ovim konkretnim predmetom?

TUŽILAC NICHOLLS: Ima, časni Sude. Dotiče se načina na koji su dobijane izjave upotrebom drugih jezika a ne maternjeg jezika svedoka.

SUDIJA PARKER: Svedok je rekao da su neki svedoci imali te prigovore ili zabrinutost. Da li će nam to pomoći da shvatimo da li u tom ima nekog osnova i da li se to tiče ovog predmeta?

TUŽILAC NICHOLLS: Mislim, časni Sude, da je relevantno za... za procenjivanje izjava svedoka i prikupljenih dokaza da bismo barem donekle razumeli probleme sa kojima se svedok suočavao kada je od lokalnog osoblja uzimao izjave.

SUDIJA PARKER: To su bili problemi koje su imali neki svedoci i zbog toga su morali da koriste prevodioce koji su se služili drugim jezicima, a ne samo albanskim. Da li je to dovoljno?

TUŽILAC NICHOLLS: Da, to je u redu.

SUDIJA PARKER: Mislim da smo usvojili vaš prigovor, gospodine Guy-Smith.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li možete da nam opišete koliku ste pomoć dobijali od lokalne policije, od Kosovskog zaštitnog korpusa?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Bilo je više prilika kada bih ja odlazio na lokalni nivo, na nivo lokalne stanice policije a da nam oni ne bi pružili pomoć da se lociraju svedoci. I ja sam se plašio da su mnogi od novih policajaca u Kosovskom zaštitnom korpusu zapravo bivši pripadnici OVK, koji su takođe dobili uputstva i naređenja od mojih osumnjičenih. Tako da bih zaštitio svoje svedoke i predmet, uvek sam... ne uvek, često sam pokušavao da izbegnem Odeljenje Kosovskog zaštitnog korpusa.

TUŽILAC NICHOLLS: Časni Sude, mislim da je prošlo 15 minuta od kada smo počeli da radimo?

SUDIJA PARKER: Pretpostavljam da je pogodno vreme za pauzu, gospodine Nicholls. Sada moramo da napravimo pauzu, kako bi se zamenile trake. Nastavićemo sa radom u 13.00 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Nicholls, pre nego što nastavite, Pretresno veće moći će sada da iznese svoju odluku na zahtev koji je podneo gospodin Whiting. I to ćemo sada ukratko da uradimo. Pretresno veće smatra da prethodne izjave ili zabeleške iz razgovora ne treba da budu prihvaćene u dokazni materijal ovom prilikom. Ovu stvar treba značajno razlikovati od slučaja u kome se radi o očigledno neprijateljski raspoloženom svedoku, tako da je ključno pitanje da li su svedočenje i prethodne izjave svedoka date iz različitih namera, sa različitim motivima, te može da se postavi pitanje da li je potrebno da se vrši detaljno upoređivanje. U ovom slučaju svedok je dao svoju potpunu izjavu i po slobodnoj volji, zatim je izvršeno unakrsno ispitivanje tog svedoka o konkretnim delovima, i ti delovi su zabeleženi u transkriptu. Deluju odgovarajuće za određenu svrhu koja se tiče podneska jednog od advokata Odbrane o tome da je ispitivač navodio svedoka da zauzme određeni stav ili da je ispitivač u tom smislu navodio svedoka da govori o određenoj temi. Ti delovi su pažljivo izbegnuti u toku ispitivanja i pojavljuju se u transkriptu. Mi smatramo da je bilo dovoljno konkretnih pominjanja ovih delova teksta za vreme ispitivanja i unakrsnog ispitivanja o nekoliko konkretnih aspekata i iz vrlo obimnog materijala prethodnih razgovora. Nisam pregledao materijale, ali zastupnici su rekli da se radi o oko 300 stranica teksta. Izgleda da zastupnik ne smatra da je sadržaj tog materijala relevantan, budući da nam nije skrenuo pažnju na taj sadržaj. Dakle, kontekst ne zahteva da Pretresno veće ima na raspolaganju original, a izgleda da većina ovoga nema nikakvu relevantnost za naše razmatranje *merituma* ovog predmeta. Mi smo želeli da proverimo

da li je postojalo nešto u prethodnim pravilima na koja su se pozivali zastupnici obe strane, radilo se prethodnoj prilici o svedoku kod koga su bile tri prethodne izjave. Sve te izjave su bile kratke i branilac jednog od optuženih, u stvari, bio je taj koji je podneo zahtev da se jedna od tih izjava uvde u spis. A zatim je zastupnik Tužilaštva predložio da se usvoje sve tri i naročito da se uporede materijalni delovi međusobno iz sve te tri izjave. Niko od zastupnika u tom trenutku nije imao prigovor, pa je Pretresno veće zbog toga odlučilo da prihvati sve tri izjave. Mi ne verujemo da je to bio izvor na koji se danas pozivalo kada su se upoređivala ova dva slučaja. Mora se reći da je kasnije u toku dana drugi advokat Odbrane tražio da se to pitanje ponovo pokrene, ali Pretresno veće smatra da je taj voz već prošao. To je konkretan slučaj koji se odnosio na onu situaciju i ni na koji način ne ukazuje na mišljenje Pretresnog veća u vezi sa onim šta će se dogoditi. U stvari, zanimljivo je videti da komentari Pretresnog veća daju i preporuke za prihvatanje u spis te tri prethodne izjave, uključuju preporuku da uobičajena praksa za stavljanje prethodnih izjava pred svedoka garantuje da se u zapisniku obelodane relevantni delovi za ispitivanje, tako da čitava izjava, po sebi, nije potrebna kao dokazni predmet. I iz tih razloga, kao što sam već rekao, mi nećemo da usvojimo zahtev da se prethodne izjave ovog poslednjeg svedoka uvrste u dokazni spis. Gospodine Kereakes, žao mi je što smo morali da se pozabavimo ovim pitanjem o prihvatljivosti dokaza. Sada gospodine Nicholls možete da nastavite sa ispitivanjem.

TUŽILAC NICHOLLS: Hvala, časni Sude.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Gospodine Kereakes, sada ću da vam postavim neka pitanja konkretno o vremenu koje ste proveli kao vođa tima u Centralnoj jedinici za kriminalističke istrage nakon jula 2001. godine. U to vreme, koje područje Kosova/Kosovë je bilo pod vašom pravnom nadležnošću, drugim rečima koji zločini? Gde ste bili nadležni da istražujete ratne zločine?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Bilo gde na Kosovu/Kosovë.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li ste vi lično i kada ste postali vođa tima, istraživali bilo koje zločine koji su izvršeni u i oko Lapušnika/Llapushnik?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Da, jesam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Molim vas, opišite ukratko o čemu se radilo?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: U ovom slučaju radilo se o žrtvama koje su bile kidnapovane od strane OVK, nelegalno zatočene, mučene i ubijane iz različitih razloga.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li ste vi lično počeli tu istragu da vodite od početka?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li se sećate ko je bio vođa tima pre vas na tom predmetu?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: To je bio detektiv Kaare Birkeland. Mislim da je iz Norveške.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Šta ste primili od gospodina Birkelanda? Da li ste napravili neku postavku fotografija?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Da, jesam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Vrlo kratko, zašto je to bilo potrebno?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Žrtve i svedoci u tom predmetu su naveli imena okrivljenih i smatrao sam da je važno da formiram tu postavku fotografija što bi nam pomoglo da utvrdimo gde se nalaze ta osumnjičena lica i da mogu svedoci da ih prepoznaju, odnosno da se utvrdi da li je tačan njihov identitet.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li ste vi lično formirali tu postavku fotografija?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kako ste kreirali tu postavku fotografija?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Jedan od detektiva koji je radio sa nama bio je jako vešt na kompjuteru, a pošto ja nisam bio vešt, ja sam ga zamolio da mi on pomogne u tome.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ako se sećate, ko je bio osumnjičeni na prvoj postavci fotografija koju ste vi kreirali? Kako se zvao?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Prvi osumnjičeni na postavci fotografija bio je Isak Musliu, takođe poznat kao Qerqizi.

ADVOKAT TOPOLSKI: Časni Sude, izvinjavam se što prekidam. Pitam se da li bi gospodin Nicholls bio ljubazan da kaže ime policajca koji je na kompjuteru napravio tu postavku fotografija?

TUŽILAC NICHOLLS: To bi moglo da se uradi na unakrsnom ispitivanju, ali naravno, ja ću... U redu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li se sećate policajca kome ste stavili u zadatak da kreira postavku fotografija?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Sećam se imena. Znam da je bio jedan Amerikanac, ali nažalost ne mogu da se setim njegovog prezimena. Zvao se Barry. Mislim da je bio iz Teksasa.

ADVOKAT TOPOLSKI: Hvala vam.

TUŽILAC NICHOLLS: Hvala.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li ste na bilo koji način obeležili ili označili tu postavku fotografija za Isaka Musliua koju ste kreirali?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Da, jesam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kako ste to uradili?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Pa koristio sam oznaku U-1 za postavku fotografija za Isaka Musliua.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ko je bio osumnjičeni na drugoj postavci fotografija koju ste napravili?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Osumnjičeni je bio Fatmir Limaj, takođe poznat i kao Čeliku. Tu postavku fotografija obeležio sam sa U-2.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kako je istraga napredovala, da li ste napravili postavke fotografija drugih osumnjičenih?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: U ovom konkretnom predmetu?

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Nisam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li možete da mi kažete gde ste nabavljali fotografije za postavke fotografija?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Centralna jedinica za kriminalističke istrage u to vreme imala je bazu podataka, takođe smo koristili i bazu podataka Kosovskog zaštitnog korpusa ili druge fotografije koje su bile skenirane i ubačene u bazu. Takođe smo koristili fotografije iz novina koje su nam ljudi vadili, skenirali ih i gradili bazu. Dakle, u to vreme mi smo koristili fotografije iz tih baza podataka.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Koristeći taj metod, da li ste imali teškoća u formiranju tih postavki fotografija?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Ponekad je bilo problema. Na primer, ako je osumnjičeni imao neku beretku, morali smo da pronađemo pet drugih fotografija sa drugim ljudima koji su takođe nosili beretke, kako bi ta postavka fotografija bila dosledna. Međutim, u svakom slučaju, nastojali smo da pronađemo karakteristične detalje i da ih na taj način poredimo. Recimo, ako je osumnjičeni nosio naočare, onda bi i petorica drugih u postavci fotografija imali naočare.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Za postavku fotografija U-1 za Isaka Musliua i U-2 za Fatmira Limaja koliko ste različitih verzija postavki fotografija kreirali? Koliko listova?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Mislom da je bilo bar dva.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li ste sigurni u taj broj?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Nisam. Moguće je da je bilo čak tri ili četiri, ali mislim da je bilo bar po dva za svakog od njih.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Molim vas, opišite – a počeli ste – na osnovu svojih obuka i svog iskustva, koji je odgovarajući način da se kreira postavka fotografija? Ne samo konkretno za ovaj predmet, nego uopšte način da se kreira postavka fotografija.

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Da. Uvek je potrebno nastojati da se zadrže iste karakteristike u postavci fotografija. Na primer, ako osumnjičeni ima malu "jareću"

bradu, onda je potrebno da svih ostalih pet osoba koje nameravate da stavite u tu postavku fotografija isto imaju "jareću" bradu. Ne želite da stavite fotografiju osumnjičenog u boji a da drugih pet fotografija budu crno-bele. Postavka fotografija mora biti dosledna i sa vrlo sličnim karakteristikama.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Rekli ste da se koristila jedna fotografija osumnjičenog i pet drugih. Koliko ste fotografija koristili kada ste kreirali postavku fotografija?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Ukupno šest, uključujući i osumnjičenog.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li je tako urađeno i sa postavkama fotografija U1 i U2?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Pitao sam vas o verzijama postavki fotografija. Da li možete da nam kažete o redosledu fotografija na postavci fotografija? Kakav je redosled trebalo da bude?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Ne razumem pitanje.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Moja je greška. Rekli ste da ste kreirali nekoliko verzija ili po dve za svaku postavku fotografija. Sada želim da vas pitam o rasporedu fotografija i mestu osumnjičenog na tim različitim verzijama istih postavki fotografija.

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Da. Nisam želeo da osumnjičeni uvek bude na istom broju, tako da ono što bih radio kada sam kreirao postavke fotografija, ako je on bio na jednoj postavci na mestu broj 2, na drugoj bi bio na mestu broj 4. Razlog zašto sam tako radio, bio je da se obezbedi da svedoci jedan drugom ne govore: "Slušaj, izaberi broj 2 ili broj 4." Dakle, nastojao sam da ta postavka fotografija bude što korektnije napravljena.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Govoreći o ovih drugih pet fotografija koje ste koristili, pored fotografije osumnjičenog, u različitim verzijama postavki fotografija, da li su fotografije ostalih pet osoba bile iste ili druge fotografije; drugi rečima, da li su iste fotografije korišćene u svim verzijama?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Koristio sam iste fotografije. Samo sam menjao njihove pozicije

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A da li ste, prateći tu proceduru, sačinili i postavke fotografija U-1 i U-2?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Da, jesam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Želeo bih sada da pokažem svedoku dokazni predmet Tužilaštva broj P103, koji je pod pečatom.

TUŽILAC WHITING: Zapravo, časni Sude, imam redigovanu kopiju, i to može da se pokaže. Samo je uklonjen potpis. To je u tabulatoru broj 1.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Molim vas, pogledajte ovaj niz fotografija, gospodine. Možete da gledate to i levo od sebe, ako vam je lakše nego kad gledate na ekranu. Da li prepoznajete taj dokument?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Šta je to?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: To je postavka fotografija U-1 za osumnjičenog Isaka Musliua.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li je ovo postavka fotografija za koju ste rekli da ste je formirali za ovaj predmet?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Da. Jeste.

TUŽILAC NICHOLLS: Časni Sude, mislim da nema potrebe da se ova redigovana verzija uvodi u dokazne predmete. Samo ću da kažem za zapisnik da je dokazni predmet Tužilaštva broj P103 ta postavka fotografija za Isaka Musliua, koju je napravio ovaj svedok.

SUDIJA PARKER: Hvala vam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Gospodine, a sada bih vas zamolio da pogledate dokazni predmet Tužilaštva broj P104 u tabulatoru broj 2, koji se nalazi u ovom svežnju dokumenata koje ste dobili. Možete da ga pogledate i levo od vas ako vam je to lakše. Isto pitanje: da li prepoznajete ovaj dokument?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Da, prepoznajem.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Šta je to?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: To je postavka fotografija koji se tiče Fatmira Limaja, koju sam ja sastavio.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I samo za zapisnik, koji je broj dodeljen ovoj postavci fotografija?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Broj 1... izvinjavam se. Mislite osumnjičeni ili...

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: To je postavka fotografija U-2 a osumnjičeni je pod brojem 1.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala vam.

TUŽILAC NICHOLLS: I ponovo, molim samo da uđe u zapisnik da je svedok rekao da je on formirao postavku fotografija, koja je dokazni predmet Tužilaštva broj 104.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Gospodine, molim vas da sada pogledate dokument koji još nije uveden u dokazni spis.

TUŽILAC NICHOLLS: To je dokument koji nosi oznaku ERN 0323-1631. To je na poslednjoj stranici tog svežnja dokumenata. Na fotokopiji koju imamo na grafoskopu moguće je da nedostaje poslednji broj ERN oznake, ali radi se o ERN 0323-1631.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Molim vas, pogledajte ovaj dokument gospodine? Da li ga prepoznajete?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Da. Prepoznajem.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A šta je ovo?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: To je postavka fotografija U-1, za osumnjičenog Isaka Musliua.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li ste vi takođe kreirali ovu postavku fotografija?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Jesam. To je jedna od onih koje sam ja kreirao.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I da li možete da mi kažete da li ste koristili iste fotografije... u stvari, u redu je.

TUŽILAC NICHOLLS: Časni Sude, zamolio bih da se ovo uvede u dokazni spis?

SUDIJA PARKER: Biće primljeno.

sekretar: To će biti, časni Sude, dokazni predmet Tužilaštva broj P175.

TUŽILAC NICHOLLS: Hvala.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Pitao bih vas svedoče, gospodine Kereakes, da nam objasnite, molim vas, koji je ispravan način, iz vaše obuke i iz vašeg iskustva, da se neka postavka fotografija pokaže nekom svedoku? Kroz koje korake morate da prođete kada tražite od njih da pogledaju postavku fotografija? Ne konkretno u ovom slučaju postavki fotografija U-1 i U-2, nego generalno, koji je ispravan put, po vašem shvatanju, da se nekom svedoku predoči neka postavka fotografija?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Ja bih svedoka ili žrtvu odveo u prostoriju za razgovore a prethodno bih već stavio na sto ove postavke fotografija, zatim bih rekao svedoku ili žrtvi da ne žure i da pogledaju svaku fotografiju i da vide da li prepoznaju nekog od osumnjičenih u ovom predmetu. Tada bih ga zamolio, ukoliko je nekog prepoznao, da zaokruži taj broj i da tu stavi svoj potpis a zatim bih tu postavku fotografija osumnjičenog uzeo i stavio u popis.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A da li biste vodili neki razgovor sa svedokom dok on posmatra fotografije?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Ne bih davao nikakve komentare, niti bih učestvovao u bilo kakvom razgovoru sa svedokom ili žrtvom.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li ste sledili takvu proceduru kada ste svedocima pokazivali postavke fotografija U-1 i U-2?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A šta ako svedok nikog ne prepozna na postavci fotografija? Šta ste onda radili?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Ništa.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A da li bi ta činjenica bila zabeležena negde u vašem izveštaju ili izjavi?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Da. Stavio bih u izveštaj da svedok ili žrtva nisu bili u mogućnosti da identifikuju nijednog osumnjičenog.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A da li se sećate koliko je otprilike bilo svedoka kojima ste pokazali postavke fotografija U-1? Ako se toga sećate.

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Da. Otprilike... ne, tri. Tri.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A kada je reč o postavci fotografija U-2?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Postavku fotografija U-2 takođe sam pokazao, mislim, trojici svedoka. Oprostite, izbacite to. Pokazana je dvojici. Dvojici mojih svedoka.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ako bi svedok identifikovao nekoga, zaokružio i potpisao, šta se zatim dešavalo sa tom postavkom fotografija?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Tada bih je priključio uz izjavu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A da li ste to uradili i sa postavkama fotografija U-1 i U-2, kada ste pokazali svedocima?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Da, jesam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Sada ću da vas pitam o nekim konkretnim slučajevima kada ste pokazivali postavke fotografija U-1 i U-2. Ponavljam, imajte na umu da ne pominjete imena tih svedoka kada smo na otvorenoj sednici.

TUŽILAC NICHOLLS: Molim vas, da li možemo da pređemo na privatnu sednicu?

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

SUDIJA PARKER: Molim otvorenu sednicu.

sekretar: Sada smo na otvorenoj sednici.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Molim vas, da li možete da nam opišete proceduru koju ste sledili kada ste pokazali postavku fotografija U-1 ovom svedoku, i imajte na umu da pominjete ime svedoka?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Doveo sam ga u sobu za razgovore. Već sam imao postavku fotografija osumnjičenog na stolu i rekao sam mu: "Ne žurite, pogledajte svaku fotografiju, pogledajte svako lice i recite mi da li prepoznajete bilo koju osobu na ovoj postavci fotografija?" Tada sam ja začutao a žrtva je onda identifikovala osumnjičenog u ovom predmetu, Isaka Musliua.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I šta ste vi tražili da svedok uradi kada je identifikovao gospodina Musliua?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Tražio sam da zaokruži tog osumnjičenog i takođe da potpiše to.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li se sećate bilo čega da je svedok rekao kada je identifikovao gospodina Musliua?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Ne sećam se.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li bi vam pomoglo ako biste pogledali svoje beleške o tom razgovoru?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Molim vas, pogledajte ponovo tabulator broj 3...

ADVOKAT TOPOLSKI: Časni Sude, izvinjavam se što prekidam. Ali u ovom trenutku, ako sam dobro shvatio iskaz, ovaj svedok je rekao samo: "Prepoznajem ove beleške." On ih nije identifikovao kao svoje i pre nego što moj uvaženi kolega nastavi, pozivam ga da to i učini. I kada to bude radio da skrene pažnju ovog Suda na činjenicu da se pri dnu ovih beležaka nalazi potpis ali to nije potpis ovog svedoka. Pitam se da li bi moj uvaženi prijatelj mogao da otkrije poreklo ovih beležaka, pre nego što kroz njih prođe sa svedokom.

TUŽILAC NICHOLLS: U redu, časni Sude. Ja sam mislio da je svedok već objasnio da su beleške bile odraz njegovog razgovora od tog datuma.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Beleške obeležene sa "A" što je dodatak, za zapisnik, vašoj izjavi svedoka od 2004. godine, nose oznaku ERN U008-4018 dokazni predmet ERN U008-4020, čije su to beleške?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: To su moje beleške.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ko je napisao ove beleške u formi koja se sada nalazi pred vama?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Ja sam to napisao.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li prepoznajete ime na dnu stranice u kvadratu gde piše ime službenika?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ko je Andreas Manthey?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Andreas Manthey je bio detektiv kome je ovaj predmet kasnije predat.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li znate zašto se njegovo ime pojavljuje na mestu imena službenika, na ovim stranicama?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Mislim da znam. Mi smo vodili stalnu evidenciju za predmet i mislim da se dogodilo sledeće, kada jednom stavite ime u evidenciju predmeta, onda bi se to ime pojavljivalo na svim stranicama. Pretpostavljam da je Andreas Manthey, nakon što je preuzeo predmet, pokušao svoje ime da ubaci u sledeće stranice, ali nije mogao, tako da je verovatno možda zaboravio da izmene imena na jednoj stranici povlače izmene na svim ostalim, a mi nismo znali kako da to sredimo. Ali ja sam uvek u beleškama sebe pominjao kao istražioca i kao osobu koja je podnosila izveštaje i stavljaio svoje prezime, Kereakes.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Molim vas, pogledajte poslednji paragraf vaših beležaka i recite mi da li vas to podseća na to šta je svedok rekao kada je identifikovao osumnjičenog?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Šta je rekao?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Svedok je pozitivno identifikovao Isaka Musliua kao čoveka koji ga je pretukao.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I samo da bude vrlo jasno gospodinu Topolskom, molim vas, da li možete da pređete na tabulator broj 4 u fascikli koju imate pred sobom. To je dokument u tabulatoru broj 4. Podsećam vas da ne kažete ime. Da li možete da mi kažete, bez pominjanja imena, šta predstavlja taj dokument?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Da. Ovo je izjava tog svedoka.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li se vaše ime pojavljuje na prvoj stranici ovog dokumenta, kao istražioca koji je uzeo ovu izjavu?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Šta ovde piše, kog dana je uzeta ta izjava?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: 17. avgusta 2001. godine.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li su beleške koje smo malopre gledali, beleške o tome kako je uzeta ova izjava?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Da, jesu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala vam. Dozvolite da vas pitam dok smo ovde i dok razgovaramo o tim beleškama, kada ste uzimali beleške na terenu ili bilo gde, kako ste ih pravili, rukom, kucanjem na *laptopu*? Možete li da nam opišete kako ste to radili?
SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Ponekad i jedno i drugo. Ali kada smo bili na terenu, pisao bih rukom.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I šta se događalo sa tim beleškama?
SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Onda bih se vratio u svoju kancelariju i prekucao bih.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kada biste ih prekućali?
SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Odmah.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Šta to znači "odmah"? Ako možete da budete malo konkretniji.
SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Pa na primer, ako bih završio razgovor u 16.00 časova a vratio se u kancelariju u 17.00 časova, onda bih to prekućao u sledećih 15 minuta ili pola sata.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I šta bi se onda dogodilo sa vašim originalnim beleškama koje ste napisali rukom?
SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Ako je to bila izjava, onda bih je priključio otkucanoj izjavi.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A šta ako nije bila izjava?
SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Ako nije bila izjava, onda bih to bacio.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I nakon što ste dobili tu potpisanu i zaokruženu postavku fotografija od svedoka, šta ste s tim radili?
SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: U to vreme ja bih to pripojio izjavi svedoka kome sam je i pokazao.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Izvinjavam se, morao sam to malopre da vas pitam. Ova izjava koju ste uzeli, ista ona izjava o tome kako je pregledana postavka fotografija, recite mi kako je u njoj zabeležen prevod između vas i svedoka?
SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Pa, zavisilo je...

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Govorim o ovoj konkretnoj...
SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Ova konkretna...

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ako je potrebno, možete da se osvrnete na beleške u tabulatoru broj 4.
SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Pa u ovom konkretnom slučaju, taj svedok je mogao da komunicira na nemačkom. Onda sam doveo nemačkog policajca, jednog od mojih kolega, koji nam je prevodio.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li je bilo nekih problema sa tim prevodom?
SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Ne. Uspeli smo da dobijemo izjavu. Stvari su išle malo sporije, zato što smo prevodili sa nemačkog na engleski, trebalo je nešto više vremena ali uspeli smo da to dokumentujemo.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Hvala. Opet da ne kažete ime svedoka, dovoljno je da kažete da ili ne, da li ste ikada posetili sa tim svedokom bilo koji deo terena koji se odnosi na ovaj predmet?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Da. Jesam.

TUŽILAC NICHOLLS: Časni Sude, molim vas, da li možemo da pređemo na privatnu sednicu?

SUDIJA PARKER: Molim privatnu sednicu.

(privatna sednica)

TUŽILAC NICHOLLS: Možemo da se vratimo na otvorenu sednicu.

SUDIJA PARKER: Molim otvorenu sednicu.

sekretar: Sada smo na otvorenoj sednici.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ponovo vas molim da ne kažete ime, recite samo reč "svedok". Ko vam je pokazao tu lokaciju koju ste upravo opisali?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Svedok.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Šta ste vi lično tamo videli?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Tamo su bile kosti koje su izvirivale iz zemlje. Neke su bile razbacane. Ali onda sam video jedno malo veće područje gde je moglo da se vidi kako nekoliko posmrtnih ostataka viri iz zemlje.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Osim vas i osobe koja vas je tamo dovela na to mesto, da li je još neko išao tamo sa vama, ako je iko bio?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Tamo su bili, pripadnici jedinice za nestala lica, pripadnici tima za ekshumacije, EOD [Explosive Ordnance Disposal], tim za čišćenje eksploziva. Takođe su tamo bili i članovi mog odeljenja. Dovedi smo jednog antropologa, istražnog sudiju i drugo osoblje za podršku

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li ste čuli... U redu. Da li se sećate ko je došao iz jedinica za nestale osobe?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Da, sećam se.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Molim vas, recite nam, ko je to bio?

SVEDOK KEREAKES – ODGOVOR: Judy Thomas.

TUŽILAC NICHOLLS: Ovo je, zapravo, odgovarajući trenutak, časni Sude, zato što je...

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu, gospodine Nicholls. Nastavićemo sutra u 9.00 časova. Moramo da vas zamolimo gospodine Kereakes da se vratite ovamo i da nastavimo sa vašim svedočenjem.

SVEDOK KEREAKES: Da, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Hvala vam.

Sednica završena u 13.44 h.
Nastavlja se u petak, 1. aprila 2005. godine u 9.00h

Fond za humanitarno pravo

